

Sygnatura akt IX Gc 18/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 22 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IX Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Krzymkowska

Protokolant: apl. radc. A. S.

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2014 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa: B. G.

przeciwko: (...) spółka jawna w N.

o nakazanie

I. oddala powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża powoda i z tego tytułu zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 857,00 zł.

SSO K. K.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 16 października 2013 (data stempla pocztowego na przesyłce zawierającej pozew; k. 41) **powód** – **B. G.** wniósł pozew o naruszenie rejestracji patentu oraz o zakazanie czynów nieuczciwej konkurencji przez **pozwanego** - (...) Spółka jawna **w N.**, tj. o zaniechania naruszania zgłoszonego do Urzędu Patentowego patentu na wynalazek „Sposób regeneracji drewnianych palet transportowych”. Powód domagał się również zamieszczenia w organizacjach odzysku wyszczególnionych w załączniku nr 1 do pozwu oświadczenia o treści: (...) Spółka jawna w N. przyznaje, że stosuje technologie regeneracji palet transportowych polegających na użyciu pił szablanych do demontażu połączeń elementów palety. Rozdrobniony materiał drzewny poddaje się następnie aglomeracji poprzez brykietowanie lub paletyzację bądź przekazuje się w formie rozdrobnionej do produkcji płyt, co naruszyła prawa powoda wynikające ze zgłoszonego patentu na wynalazek. Trzecim żądaniem pozwu było zaniechanie czynów nieuczciwej konkurencji w stosunku do powoda poprzez zakazanie pozwanemu używania technologii i sposobu regeneracji palet opracowanych przez powoda objętych zgłoszeniem patentu na wynalazek: „Sposób regeneracji drewnianych palet transportowych”.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał w szczególności, że jest autorem technologii regeneracji palet transportowych polegających na usunięciu uszkodzonych drewnianych elementów konstrukcji palety i zastąpienie ich elementami pełnowartościowymi. Uszkodzone elementy palety oddziela się od palety poprzez przecięcie pił łącznika stalowego spajającego drewniane elementy palety, przy czym zdemontowane, uszkodzone, elementy palety rozdrabianie się do rozmiarów zależnych od zastosowania. Przecięcia łącznika metalowego spajającego drewniane elementy palety dokonuje się przy pomocy mechanicznej pił szablanych, która to technologia miała być przedmiotem zgłoszenia do ochrony patentowej w Urzędzie Patentowym RP – nr (...) na rzecz powoda.

Pozwany ma stosować tę technologię bez zgody powoda. Powód prowadzić miał swoją działalność w zakresie obrotu paletami i ich naprawy już od 1990 r., tj. znacznie wcześniej niż przed zawarciem z jednym ze współników – T. C. umowy spółki jawnej.

Technologia miała zostać udostępniona spółce jawnej (...), ale nie stała się częścią jej majątku. Z uwagi na to, że technologia nie została opracowana równolegle i niezależnie od działań powoda przez pozostałych współników, nie można mówić o statusie użytkownika uprzedniego przez pozwanego.

W ocenie powoda spółka jawna (...) miała przekazać opisaną technologię do wykorzystywania pozwanemu.

Powód jako podstawę swojego roszczenia wskazał przepisy art. 3 i 13 ustawy z 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz art. 285 ustawy z 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej.

Prawomocnym zarządzeniem z 10 stycznia 2013 Przewodniczący zwrócił pozew powodowi w zakresie roszczeń ujętych w punktach 1. i 3. pozwu.

W odpowiedzi na pozew datowanej na 9 czerwca 2014 r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwana wskazała w szczególności, że powodowi nie przysługuje względem pozwanej żadne skuteczne roszczenie wynikające z rzekomego naruszenia patentów powoda, albowiem nie została udzielone prawo ochronne. Pozwana przyznała, że używa technologii do usuwania uszkodzonych elementów palet poprzez wymianę uszkodzonych elementów i użycie piły szablastej. Pozwana wskazała, że powód nie jest autorem tej technologii, albowiem stosowanie pił szablastych do demontażu konstrukcji drewnianych jest udostępniane do publicznej wiadomości w Polsce oraz poza jej granicami i jest powszechnie stosowane w firmach działających w branży pozwanego. Producenci pił polecają, jako idealne zastosowanie, stosowanie piły szablastej do rozbiórki konstrukcji drewnianych i renowacji palet.

W ocenie pozwanego, nawet gdyby uznać, że powodowi przysługuje ochrona patentowa, to roszczenie powoda byłoby bezzasadne, albowiem pozwana posiada status tzw. użytkownika uprzedniego.

Pozwana podała również, że nie może być uznane za naruszające dobre obyczaje wykorzystywanie w prowadzonej działalności gospodarczej rozwiązań technologicznych powszechnie dostępnych, używanych przez inne firmy w branży i zalecanych przez producentów pił szablastych. Pozwany uznał, że nie można mu przypisać odpowiedzialności za czyn nieuczciwej konkurencji z art. 13 uznk, albowiem czynem tym jest naśladowanie gotowego produktu wprowadzające w błąd co do tożsamości producenta lub produktów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód B. G. prowadzi działalność gospodarczą m.in. w zakresie wytwarzania opakowań drewnianych oraz w zakresie odzysku i recyklingu odpadów. Pozwana – (...) Spółka jawna w N. prowadzi działalność gospodarczą o szerokim spektrum (...) wpisanym do KRS, jednakże przede wszystkim w zakresie produkcji pelletu.

Starosta (...) decyzją z 16 czerwca 2008 r. przyznał spółce (...) Spółka jawna w N. pozwolenie na wytwarzanie odpadów z drewna – pelletu opałowego.

dowód – wydruk z (...) powoda (k. 17), poświadczone za zgodność z oryginałem przez pełn. powódki będącego r. pr. kserokopia: decyzji Starosty (...) z 28.02.2007, (...) - (...) (k. 19 i n.) oraz decyzji Starosty (...) z 16.06.2008, (...) - (...) (k. 29 i n.), odpis aktualny z rejestru przedsiębiorców KRS pozwanej (k. 103 i n.), zeznania świadka T. G. (k. 172-173), zeznania współnika pozwanej (k. 175).

Powód oraz jeden ze współników pozwanej – T. C., a także W. T., zawarli 23 grudnia 2004 w P. umowę spółki jawnej (...) Spółka jawna. Początkowo powód był zobowiązany do wniesienia do spółki wkładu niepieniężnego w postaci przedsiębiorstwa pod firmą (...), lecz uchwałą nr 1 (...) spółki jawnej (...) z 2 lutego 2005 uchylili ten obowiązek

i nadali mu nową treść nieobejmującą całości przedsiębiorstwa pod firmą (...), w tym patentów lub know-how. W grudniu 2005 powód zrezygnował z udziałów w rzeczonyj spółce jawnej.

Bezsporne, a nadto dowód – poświadczony za zgodność z oryginałem przez pełn. pozwanego będącego r. pr. kserokopie umowy spółki z 23.12.2004 oraz uchwały nr 1 z 2.02.2005 (k. 111-118), zeznania powoda (k. 174).

Powód zgłosił 30 kwietnia 2007 roku do Urzędu Patentowego RP ((...)) wniosek o udzielenie patentu na wynalazek pod tytułem „Sposób regeneracji drewnianych palet transportowych”. Jako twórcę wynalazku wskazano powoda. Przedmiotem wynalazku jest sposób regeneracji drewnianych palet transportowych polegający na usunięciu uszkodzonych drewnianych elementów konstrukcji palety i zastąpieniu ich elementami pełnowartościowymi. Uszkodzone elementy palety oddziela się od palety poprzez przecięcie piłą łącznika stalowego spajającego drewniane elementy, przy czym zdemontowane, uszkodzone elementy palety rozdrabnia się do rozmiarów zależnych od zastosowania. Przecięcie łącznika metalowego spajającego drewniane elementy palety dokonuje się przy pomocy mechanicznej piły szablastej. Zgłoszenie zarejestrowano numerem (...).

Wszystkie opłaty administracyjne zostały przez powoda uiszczone. Dokonano ogłoszenia o zgłoszeniu.

Ostatni kontakt oficjalny z (...) powód miał kilka lat temu, a (...) do dnia zamknięcia rozprawy nie wydał decyzji co do udzielenia patentu bądź co do odmowy udzielenia patentu.

Bezsporne, a nadto dowód – poświadczony za zgodność z oryginałem przez pełn. powoda będącego r. pr. kserokopie: podania z 30.04.2007 do (...) i potwierdzenia zgłoszenia w sprawie uzyskania patentu nr P- (...) z 1.06.2007 (k. 22-28), zeznania świadka P. W. (k. 162), zeznania powoda (k. 174).

Pozwana spółka nie zajmuje się regeneracją palet. Pozwana spółka nie stosuje technologii opisanej w zgłoszeniu do (...) z 30.04.2007. Pozwana spółka część surowca do produkcji pelletu uzyskuje od spółki (...) j., która stosuje technologię opisaną w rzeczonym zgłoszeniu. Spółka (...) j. zajmuje się naprawą palet transportowych za pomocą pił szablastych od co najmniej 10 lat.

W broszurkach reklamowych producenta pił szablastych – H. – jako przykład zastosowania tego typu maszyn wskazuje renowację palet.

Przedstawiciele firmy (...) – producenta pił szablastych, prezentowali pracownikom pozwanego oraz powodowi sprzęt do cięcia drewna i metalu, twierdząc przy tym, że służy on do naprawy palet. Przedstawiciel tej firmy uruchomił piłę i zademonstrował na palecie jak się wycina deskę. P. szablasta jest narzędziem powszechnie używanym do naprawy palet w Polsce.

Dowód – wydruk ze strony internetowej www.hilti.pl dot. m.in. piły szablastej (...) 1250-PE (k. 125- 127), zeznania świadka T. G. (k. 172a), zeznania współnika pozwanego (k. 175 – 176), zeznania powoda (k. 173).

Pismem z 23 sierpnia 2007 powód wezwał spółkę (...) Spółka jawna w N., a nie pozwaną, do dobrowolnego zaprzestania naruszeń praw wyłączonych powoda lub zawarcia umowy licencyjnej na korzystanie z wynalazku zgłoszonego przez powoda do (...) za numerem P- (...). Powód nie zawarł ani z pozwaną ani ze spółką (...) Spółka jawna w N. jakiegokolwiek umowy licencyjnej.

dowód – poświadczona za zgodność z oryginałem przez pełn. powódki będącego r. pr. kserokopia ww. wezwania oraz odpowiedzi na wezwanie spółki (...) j. (k. 37-40), zeznania powoda (k. 174).

Pozwana do zamknięcia rozprawy nie uczyniła zadość żądaniu powoda.

Bezsporne.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dowodów – dokumentów i zeznań świadków oraz przedstawicieli stron.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd miał na uwadze, że każda ze stron obowiązana jest do złożenia zgodnych z prawdą wyjaśnień odnośnie okoliczności sprawy i oświadczeń co do twierdzeń strony przeciwnej (art. 3 k.p.c. i 210 § 2 k.p.c.), przy czym ogólne zaprzeczenie wszystkim twierdzeniom strony przeciwnej nie czyni zadość temu obowiązkowi (por. uchwała pełnego składu (...) z 15.0.1974 r., sygn. akt KW 2/74, publ. w OSNC 1974/12/203).

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty urzędowe – wnioski pełn. powoda do (...) i pisma (...), które stanowiły dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 § 1 k.p.c.).

Wszystkie natomiast dokumenty prywatne korzystały z domniemania określonego w art. 245 k.p.c. Strony nie kwestionowały ich prawdziwości, ani tego, że zawarte w nich oświadczenia osób, które je podpisały od nich nie pochodzą, a i Sąd nie znalazł podstaw, aby czynić to z urzędu.

Sąd oddalił – na podstawie art. 217 § 2 k.p.c. - wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z aneksu do umowy spółki jawnej, o którym zeznawał powód, albowiem wniosek ten był spóźniony. Powód zgłosił go tuż przed zamknięciem rozprawy w sprawie, co oznacza, że przeprowadzenie tego dowodu spowodowałoby zwłokę w postępowaniu, poza tym powód nie wykazał, że nie zgłosił ich bez swojej winy wcześniej. W dodatku zauważyć należy, że Sąd na rozprawie 15 października 2014 r. (k. 162) przeprowadził m.in. dowód z dokumentu znajdującego się na k. 118 – tj. uchwały (...) Spółka jawna z 2.02.2005. Z uchwały tej wynikają te same okoliczności na które wskazywał powód w swoich zeznaniach – tj. co do wniesienia aportem pił szablastych i innych ruchomości przez powoda (por. k. 118 i k. 174).

Przeto dowód z aneksu do umowy spółki jawnej ten podlegał również oddaleniu w oparciu o przepis art. 217 § 3 k.p.c., albowiem okoliczności sporne w tym zakresie zostały już dostatecznie wyjaśnione.

Dowód zgłoszony pismem powoda datowanym na 16.10.2014 (k. 165) oraz dowody oddalone w punkcie 2 postanowienia Sądu wydanego na rozprawie 15.10.2014 podlegały oddaleniu jako zmierzający do wykazania okoliczności nieprzydatnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.), a nade wszystko spóźnione (art. 217 § 2 k.p.c.). Powód nie wykazał w żaden sposób, że nie mógł tych dowodów powołać na etapie wytaczania powództwa.

Powód w dodatku nie podał okoliczność, które miałyby wykazać dowód określony w piśmie z 16.1.2014. Przeto Sąd przyjął, że dowód ten nie ma związku ze sprawą; zwłaszcza, gdy wziąć pod uwagę, że powód wskazał, że dochody, które powoływany dowód miałyby wykazać wynikają z decyzji wydanej na rzecz innej niż pozwana spółki jawnej (por. k. 29 i n.). Nie miał też znaczenia dla uznania powództwa okoliczność niszczenia brzeszczotów w piłach szablastych, skoro dotyczyło ono domniemanego naruszenia prawa wyłącznego powoda na skutek działań powoda zgodnych z opisem patentowym wynikającym ze zgłoszenia patentowego, a nie konsekwencji zastosowania przedmiotowej technologii.

Na marginesie wskazać trzeba, że zawodowy pełnomocnik powoda obecny na rozprawie nie zgłosił zastrzeżenia w trybie przepisu art. 162 k.p.c. co do oddalonych wniosków dowodowych powoda.

Oceniając zeznania świadka P. W. stwierdzić trzeba, że były one przydatne dla rozstrzygnięcia i w pełni wiarygodne. Świadek jest zawodowym pełnomocnikiem powoda w postępowaniu przed (...) i wskazał, że powód nie uzyskał dotąd prawomocnej i ostatecznej decyzji (...) o udzieleniu patentu na wynalazek zgłoszony 30.04.2007.

Również zeznania świadka oraz zasadniczo zgodne z nimi zeznania współnika pozwanej uznane zostały za wiarygodne.

Co prawda pozwana w odpowiedzi na pozew przyznała, że przedmiotowej technologii do chwili obecnej używa (k. 98), niemniej zgodnie z przepisem art. 229 k.p.c. nie wymagają również dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości.

W ocenie Sądu przyznanie to budziło wątpliwości w świetle zeznań T. G. i współnika pozwanej.

Poza tym zauważyć trzeba, że obie strony miały wątpliwości kto właściwie w sprawie powinien być w sprawie pozwany. Powód wszak najpierw wskazał na spółkę jawną (...) Spółka jawna w N. oraz jej współników, korygując swój błąd dopiero po wezwaniu Sądu (k. 55). Nie uchroniło to jednak powoda od wskazywania na jeszcze inne spółki: (...) Spółka jawna w N. w toku postępowania i powoływania dowodów z decyzji administracyjnych jej dotyczących (k. 29) oraz (...) Spółka jawna w N., która była wzywana do zaniechania naruszeń na etapie przedprocesowym (k. 37).

Wobec tej konfuzji strony powodowej oraz jednoznacznie sprecyzowanych twierdzeń świadka T. G. oraz współnika pozwanej, co do nie prowadzenia przez pozwaną regeneracji palet, a jedynie produkcji peletu z recyklingowanego surowca, przyznanie to wzbudziło wątpliwości Sądu, ale wątpliwości usprawiedliwione nieprecyzyjnością strony powodowej.

Zatem za wiarygodne uznać trzeba było – również wobec nieprzedstawienia przez powoda jakichkolwiek dowodów obalających tę tezę – twierdzenia ww. świadka i strony pozwanej, co do tego, że pozwana nie stosuje tej (powoda – przyp. Sądu) technologii tylko jest producentem pelletu (k. 175).

Zeznania powoda były dla Sądu wiarygodne w części, w której znalazły swoje potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym oraz dotyczyły faktów, a nie własnych ocen czy opinii powoda. Powód jednoznacznie potwierdził, że nie przysługuje mu ochrona z tytułu patentu na wynalazek. Pozostałe twierdzenia nie mogły prowadzić do uwzględnienia powództwa, skoro powód nie uzyskał dotąd patentu na swoją technologię, a z jego zeznań nie wynika nawet, że pozwana spółka w istocie zajmuje się czymś ponad produkcją pelletu, o której zeznał świadek i współnik pozwanej. Nie można takie wniosku wysnuć wszak z decyzji przedłożonej za pozwem wydanej na rzecz trzeciego podmiotu.

Sąd zważył, co następuje:

W związku z prawomocnym zwrotem pozwu w zakresie żądań wyartykułowanych w punktach 1. i 3. pozwu, niniejsza sprawa dotyczyła jedynie roszczenia określonego w punkcie 2. pozwu. Powód domagał się zamieszczenia w organizacjach odzysku wyszczególnionych w załączniku nr 1 do pozwu oświadczenia o treści: (...) Spółka jawna w N. przyznaje, że stosuje technologie regeneracji palet transportowych polegających na użyciu pił szablanych do demontażu połączeń elementów palety. Rozdrobniony materiał drzewny poddaje się następnie aglomeracji poprzez brykietowanie lub paletyzację bądź przekazuje się w formie rozdrobnionej do produkcji płyt, co naruszyło prawa powoda wynikające ze zgłoszonego patentu na wynalazek”.

W myśl zaś przepisu art. 63 ust. 1 Ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej (także jako (...)) przez uzyskanie patentu nabywa się prawo wyłącznego korzystania z wynalazku w sposób zarobkowy lub zawodowy na całym obszarze RP.

Zgodnie zaś z art. 287 ust. 2 (...) Sąd, rozstrzygając o naruszeniu patentu, może orzec, na wniosek uprawnionego, o podaniu do publicznej wiadomości części albo całości orzeczenia lub informacji o orzeczeniu, w sposób i w zakresie określonym przez sąd.

Powód nie wykazał jednak, aby uzyskał patent, w związku ze swoim zgłoszeniem z 30.04.2007 zarejestrowanym przez (...) za numerem P- (...).

W określonej przez niewątpliwego autorytet w dziedzinie prawa własności intelektualnej – prof. M. du V. 'a, fazie trzeciej postępowania przed Urzędem Patentowym – od ogłoszenia o zgłoszeniu do wydania decyzji o udzieleniu patentu pod warunkiem uiszczenia opłaty - zgłaszający może, zgodnie z przepisem art. 288 ust. 2 (...), skutecznie dochodzić roszczeń, jeżeli sprawca, korzystając z wynalazku, działał w złej wierze albo jeżeli uprawniony sam powiadomił o dokonaniu zgłoszenia. Zauważyć jednak trzeba, że zgodnie z przepisem art. 288 ust. 1 (...), ze stosownym powództwem przeciwko naruszcicielom uprawniony może wystąpić dopiero po uzyskaniu patentu (M. du Vall, Prawo do uzyskania patentu i jego ochrona [w:] System Prawa Prywatnego. Prawo własności przemysłowej, t. 14A, pod red. R. Skubisza, s. 391).

Patent uzyskuje się, w myśl przepisu art. 63 ust. 1 (...) w zw. z art. 52 ust. 1 (...), w konsekwencji wydania decyzji o udzieleniu patentu przez (...), jeżeli zostały spełnione ustawowe warunki do jego uzyskania. Samo zaś zgłoszenie wynalazku nie powoduje, że zgłaszający ma prawo do występowania z powództwem przeciwko potencjalnym naruszcicielom (por. A. Szewc, Udzielanie patentów [w:] System Prawa Prywatnego. Prawo własności przemysłowej, t. 14A, pod red. R. Skubisza, s. 416 i 427).

Skoro w sprawie bezspornym było, że Urząd Patentowy RP, a zatem organ właściwy w rozumieniu przepisów (...) do wydawania decyzji w sprawie udzielenia bądź odmowy udzielenia patentu, jak dotąd nie rozpatrzył wniosku powoda z 30.04.2007 i nie wydał jakiegokolwiek decyzji w sprawie, to powództwo podlegało oddaleniu w zakresie żądań z wynikających z własności przemysłowej z uwagi na normę wynikającą z przepisu art. 288 ust. 1 (...). Okoliczność tę zgodnie potwierdzili powód oraz świadek i jednocześnie zawodowy pełnomocnik powoda - P. W..

Powód nie był zatem na dzień zamknięcia rozprawy uprawnionym z patentu: „Sposób regeneracji drewnianych palet transportowych”. Ten stan sprawy Sąd, na podstawie art. 316 § 1 k.p.c., bierze pod rozwagę przy wydawaniu wyroku. Pozwany nie mógł naruszyć prawa wyłącznego powoda w treści określonej rzeczonym patentem.

Abstrahując od powyższego powód nie wykazał, że pozwana spółka stosuje w ogóle technologię będącą przedmiotem zgłoszenia przez powoda do (...). Nie oceniając – wobec braku kognicji Sądu w tym postępowaniu – czy technologia ta ma cechy patentowalności, stwierdzić trzeba, że z zeznań świadka T. G. oraz współnika pozwanego wynika, że pozwana spółka zajmuje się jedynie produkcją pelletu. Natomiast nie zajmuje się recyklingiem palet, a tym bardziej nie stosuje technologii, której autorstwo przypisuje sobie powód. Jak wynika z zeznań tych świadków pozwana spółka część surowca do produkcji pelletu uzyskuje od spółki (...) j., która stosuje technologię opisaną w rzeczonym zgłoszeniu.

Aby mówić bowiem o naruszeniu prawa do patentu uprawniony (w tym wypadku brak jest uprawnionego) musi udowodnić, że inna osoba dokonała czynności, które wchodzą w zakres monopolu uprawnionego, tj. objęte są przedmiotowym zakresem patentu oraz zostały podjęte w czasie i na terenie jego obowiązywania (E. Traple, Naruszenie patentu [w:] System Prawa Prywatnego. Prawo własności przemysłowej, t. 14A, pod red. R. Skubisza, s. 751). Niezależnie od tego, że powód nie wykazał owego monopolu, to w dodatku nie wykazał, wobec stosownych twierdzeń ww. świadka oraz współnika pozwanego, aby pozwany, stosował technologię opisaną w zgłoszeniu powoda do (...) z 30.04.2007. Powód powoływał się na decyzję Starosty (...) udzielającej pozwolenia na recykling odpadów, niemniej nawet przedłożony poświadczony odpis decyzji dotyczy innej niż pozwana spółki: (...) Spółka jawna w N. (k. 29).

Z tych względów roszczenie o naruszenie patentu podlegało oddaleniu jako całkowicie bezzasadne.

Powód oparł powództwo również na przepisie art. 3 ust. 1 i art. 13 ust. 1 Ustawy z 16 kwietnia 1993 o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (dalej także jako uznk), formułując roszczenie z art. 18 ust. 1 pkt 3 uznk.

Zgodnie z przepisem art. 3 ust. 1 uznk czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta.

Przyjmuje się, że przepis art. 3 ust. 1 uznk spełnia między innymi funkcję uzupełniającą w sytuacji, gdy działanie zakłócające stosunki rynkowe nie wypełnia znamion żadnego z deliktów stypizowanych (art. 5 – 17 uznk). Na podstawie tej generalnej formuły deliktu czynu nieuczciwej konkurencji orzecznictwo sformułowało m.in. delikt pasożytnictwa (zamiast wielu K. Szczepanowska – Kozłowska, Czyn nieuczciwej konkurencji w stosunkach korporacyjnych [w:] Prawo handlowe XXI wieku. Czas stabilizacji, ewolucji czy rewolucji. Księga jubileuszowa profesora Józefa Okolskiego, s. 1031).

Wykładnia pojęcia „naruszenie lub zagrożenie interesu” wskazuje, że swoim zakresem obejmuje ono wyrządzenie szkody, ale nie jest tożsame ze szkodą. Ustawodawca uznaje bowiem, że czyn nieuczciwej konkurencji zostaje popełniony nie tylko w razie naruszenia interesów innego przedsiębiorcy lub klienta, ale także w przypadku jedynie

zagrożenia tym interesom, a więc jeszcze zanim dojdzie do wyrządzenia szkody (zob. wyrok SA w Poznaniu z dnia 11 października 2005 r., I ACa 230/05, LEX nr 175164).

Powód nawet nie starał się wykazywać, że jego interes w tym zakresie został naruszony lub zagrożony naruszeniem. Powód nie wykazał, że pozwana prowadziła działalność w zakresie recyklingu palet, natomiast z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika jednoznacznie, że pozwana zajmuje się jedynie produkcją pelletu.

Dobre obyczaje kupieckie wyrażają się pozaprawnymi normami postępowania, którymi powinny kierować się przedsiębiorcy. Ich treści nie da się określić wiążąco w sposób wyczerpujący, ponieważ kształtowane są przez ludzkie postawy uwarunkowane zarówno przyjmowanymi wartościami moralnymi, jak i celami ekonomicznymi i związanymi z tym praktykami życia gospodarczego. Wszystkie one podlegają zmianom w ślad za zmieniającymi się ideologiami politycznymi i społeczno-gospodarczymi oraz przewartościowaniami moralnymi. Zdaniem Sądu Najwyższego, które Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela, dobrym obyczajem kupieckim jest nie tylko niepodszycanie się pod firmę i renomę konkurencyjnego przedsiębiorstwa, lecz także niewykorzystywanie cudzych osiągnięć w wypromowaniu nowego (innego) produktu dla zaistnienia w świadomości klienteli ze swoim, rodzajowo tożsamym, wyrobem bez ponoszenia w tym celu własnych wysiłków i nakładów finansowych. Taki obyczaj wywodzi się z zakorzenionej w polskim społeczeństwie, i w każdym razie zasługującej na aprobatę, normy moralnej, zgodnie z którą nikt nie powinien czerpać nieuzasadnionych korzyści z cudzej pracy (por. wyrok SN z 2 stycznia 2007 r., V CSK 311/06, LEX nr 259779).

Zauważyć trzeba za M. D., że samo działania konkurencyjne nie stanowią jeszcze czynu nieuczciwej konkurencji – niezbędne są dodatkowe przesłanki sformułowane w art. 3 ust. 1 uznk. W uzasadnieniu wyroku z 2 lutego 2001 r., IV KKN 255/00 czytamy: Nie jest (...) równoznacznie z zagrożeniem lub naruszeniem interesu innego przedsiębiorcy podejmowanie li tylko tożsamych przedmiotowo działań na tożsamym terytorium, jeśli nie mają one zarazem cech dumpingu, bojkotu ani nie są przejawem dyskryminacji innego uczestnika rynku (...). Odmienna próba wykładni art. 3 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (...) nie może więc być aprobowana, bowiem byłaby ona nietrafna jako równoznaczna z przyzwoleniem zwalczania każdej – a więc nie tylko nieuczciwej, jak stanowi ustawa – konkurencji (M. Czajkowska – Dąbrowska, Przesłanki, zakres stosowania i funkcje klauzuli generalnej [art. 3 ust. 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji] w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego [w:] *Studia i analizy Sądu Najwyższego. Tom IV, pod red. K. Ślebzaka, Warszawa 2010, s. 181*).

Abstrahując od tego, że powód nie wykazał, że pozwana poprzez jedynie produkcję pelletu naruszyła lub zagrożiła naruszeniem interesu powód, to nawet gdyby przyjąć, że pozwana stosowała technologię recyklingu, której autorstwo przypisuje sobie powód, to nie może ona być ona uznana za nieuczciwą.

W ocenie Sądu nawet gdyby pozwana prowadziła działalność konkurencyjną wobec powoda – zajmowała się między innymi recyklingiem palet transportowych za pomocą pił szablanych, tj. działalność rodzajowo tożsamą, dotyczącą tych samych produktów na tym samym rynku, to takiego działanie nie może być a priori uznane za nieuczciwie, zwłaszcza jeśli nie narusza praw wyłącznych innych osób (por. postanowienie SA w Katowicach z 26 marca 2013 r., V ACz 244/13, LEX nr 1298915). Zauważyć należy, że pozwany wykazał, że piła szablana jest narzędziem powszechnie używanym do naprawy palet w Polsce, a producent tego typu narzędzi w ich zakresie zastosowania podaje recykling palet. Powód zaś tych okoliczności w ogóle nie kwestionował.

Powód powoływał się na naruszenie przez pozwanego przepisu art. 13 ust. 1 uznk, zgodnie z którym czynem nieuczciwej konkurencji jest naśladowanie gotowego produktu, polegające na tym, że za pomocą technicznych środków reprodukcji jest kopiowana zewnętrzna postać produktu, jeżeli może wprowadzić klientów w błąd co do tożsamości producenta lub produktu.

Powód nie udowodnił, że pozwana w istocie naśladuje gotowy produkt powoda – jak już było wcześniej wielokrotnie mowa: postępowanie wykazało, że pozwana nie zajmuje się recyklingiem palet – to stwierdzić trzeba również, że w przypadku technologii: „Sposób regeneracji drewnianych palet transportowych” nie można mówić o gotowym produkcie, a zatem o jakimkolwiek zabronionym naśladownictwie. Sposób regeneracji drewnianych

palet transportowych rzekomo opracowany przez powoda nie prowadzi bowiem do kopiowania zewnętrznej postaci produktu powoda – brak jest substratu, który mógłby być kopiowany. Zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 13 uznk zakazane jest naśladowanie zewnętrznej postaci gotowego produktu .. (...) ten sposób wykluczono z zakresu zastosowania tego przepisu naśladowanie idei lub samego pomysłu na zwiększenie atrakcyjności produktu proponowanego klientom (B. Giesen, Wykorzystywanie osiągnięć rynkowych przedsiębiorcy jako postać czynu nieuczciwej konkurencji [w:] System Prawa Prywatnego. Prawo konkurencji. Tom 15, pod red. M. Kępińskiego, Warszawa 2014, s. 331). Taką ideą jest zaś zdaniem Sądu sposób renowacji uszkodzonej palety przy zastosowaniu piły szablastej albowiem wpływa on na zwiększenie atrakcyjności produktu uprzednio wyprodukowanego – lecz następnie uszkodzonego – przez podmioty trzecie.

Nie można też mówić o potencjalnym jedynie wykorzystywaniu cudzej renomy jako postaci niedozwolonego naśladowania na gruncie art. 3 uznk w niniejszej sprawie, skoro bezspornie strony prowadzą działalność pod różnymi firmami i brak było twierdzeń i dowodów, że wytworzone opisanym wyżej sposobem palety oznaczane są ich firmami bądź innymi nazwami własnymi. Gotowy produkt (co do którego przepis art. 13 ust. 1 uznk penalizuje jego kopiowanie) jest to produkt, który jest na tyle zindywidualizowany, żeby mógł być przedmiotem walki konkurencyjnej; klienci muszą go łączyć z określonym producentem lub szczególnymi cechami (wyrok SA w Warszawie z 11.07.2012, I ACA 1228/11, LEX 1238167). Trudno zaś takich okoliczności doszukiwać się w niniejszej sprawie.

Mając jednak na uwadze powyższe, Sąd oddalił powództwo w całości jako bezzasadne.

O kosztach sąd orzekł zgodnie z art. 98 k.p.c. i § 10 ust 1 pkt 18 i ust 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych... (Dz. U. z 2013 roku, poz. 461). Kosztami postępowania został więc obciążony powód jako strona przegrywająca sprawę. Na koszty postępowania zasądzone od powoda na rzecz pozwanego składa się kwota 840 zł kosztów zastępstwa procesowego z tytułu prowadzenia sprawy o naruszenie patentu oraz 17 zł opłaty od pełnomocnictwa.

SSO Katarzyna Krzymkowska